

Той написалъ :

1. Игиономия (Здравословие) 1846 г.
2. Взаимно-учителни таблици пространни и пълни 1852 г.
3. Водителъ за взаимнитѣ училища 1852 г.
4. Кратка словесность (или Писменикѣ) 1852 г.
5. Михалъ — комедия 1852 г.
6. Букваръ за взаимноучителнитѣ таблици въ дома 1860 г.
7. Кратко здравословие 1865 г.
8. Стененъ шеговитѣ календаръ 1866 г.
9. Новъ букваръ. Приготовление къмъ звучната метода 1866 г.
10. Тълкование на недѣлнитѣ Апостоли 1867 г.
11. Тълкование на недѣлнитѣ Евангелия 1882 г.
12. Нова лесна метода да се изучи българский езикъ и практически руский и гръцкий 1886 г.
13. Периодическо списание „Нова българска пчела“ 1887 г.
14. Кратка автобиография 1893 г.

Въ тия негови многобройни съчинения проличава една значителна начетеностъ за онова време и твърде ясни и обширни разбирания на третиранитѣ въпроси.

Когато Доброплодни говори за значението на книгата, изказва твърде здрави и напредничави мисли: „Общината, ако освенъ другитѣ иждивления, които всѣка година прави за училището си (много пжти и напраздно), колко може да сж повреди, ако на годината даде 100, или 200, или 500 гроша за нови книги, които ще се печататъ, или сж напечатаны? Тжй, о почтены Общини! треба да правимъ, и тжй можемъ да спомогнемъ за просвященіето си, и да оставите и името си безсмъртно. Не трѣба да правимъ онія дълбоки и ушъ остроумны хесапы! Никога градъа, или селото не ще въ укори чи сте дали толко за школски книги, и ако ся намѣри нѣкой, вѣрвайте ма, той не желае искрено просвященіето на народа си, но . . . за какво почнахъ да говоря, а где отидохъ, но трѣбаше да се спомене и това, защото е най-нуждното, и най-потрѣбното за просвященіето ни. Кой народъ, или по-добре, ни можемъ ли безъ книги (моля вы) да си отворимъ очитѣ и да станемъ просвященны? Имамы нужда отъ книги, и най-много отъ книги школски. Не треба вѣче да ся лжжимъ, чи само съ Псалтири и Часослови могатъ да научатъ да читятъ и да разумѣватъ младитѣ. Нека ся оставимъ отъ това криво мислянѣ. . .“